

derfor tager jeg det måske lidt med et par kilo salt. Jeg føler jo, at jeg har et godt team af ministre, kompetente ministre, også miljøministeren. Det er almen erkendelse i Danmark, måske med fru Charlotte Antonsens parti som undtagelse, og det er alment erkendt og respekteret i Europa.

Jeg tror, at jeg vil begrænse mig her og til hr. Keld Albrechtsen blot sige, at samarbejdet på arbejdsmarkedsområdet naturligvis er et samarbejde, som også hører til vore drøftelser i Europaudvalget. Jeg vil nødig gå ind i substans i dag, jeg synes, det mere er arbejdsministerens område.

Og så har jeg ikke mere til spørgsmålet her.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2809

8) Til statsministeren af:

Gitte Lillelund Bech (V):

»Vil statsministeren oplyse, hvad han agter at foretage sig for at undgå en tilsvarende situation som ved forespørgsel nr. F 55 den 8. maj 2001, hvor miljø- og energiministeren vildledte Folketinget?«

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Ja, jeg tror ikke, der er mere at sige om sagen her nu. Nu har vi jo haft fire spørgsmål; jeg tror, fru Gitte Lillelund Bech måske er en af de flittige i dag, og det er også helt fint.

Men jeg håber, at man forstår, at når vi har besvaret de tre foregående spørgsmål omhyggeligt og grundlæggende, så må vi i det fjerde spørgsmål fra fru Gitte Lillelund Bech sige: Spørgsmålet er besvaret til bunds, og jeg har ikke mere at tilføje.

Gitte Lillelund Bech (V):

Det forhindrer jo ikke mig i at fortsætte spørgsmålet, for jeg synes faktisk ikke, at vi har fået et særlig klart svar på en del af de spørgsmål, vi har stillet i salen, hverken spørgsmål fem, seks eller syv.

Og derfor vil jeg da godt gentage det spørgsmål, som vi nu har forsøgt at få klargjort utallige gange: Hvordan vil statsministeren sikre, at miljø- og energiministeren fremover er klar over, hvornår han får mandat i Europaudvalget, og hvornår det alene er til orientering, at miljø- og energiministeren optræder i Europaudvalget.

Det er altså meget væsentligt for os, hvis vi skal have tillid til, hvad der foregår i Europaudvalget, at de ministre, som vi sidder over for, er klare over, hvorvidt det er et mandat, de får, eller om det alene er en sag til orientering. Hvordan vil statsministeren tackle det problem?

Charlotte Antonsen (V):

Når svaret til os her i dag er, at statsministeren intet agter at foretage sig, så vil jeg gerne spørge statsministeren om grunden til det. Er det, at statsministeren allerede har haft en kammeratlig samtale med de to ministre – eller sagt på en anden måde: Kan statsministeren afvise, at der har fundet en kammeratlig samtale sted, og at det er derfor, at statsministeren kan blive ved med at gentage, at vi nu i regeringen står bag ved fremtidige mandater?

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2811

9) Til statsministeren af:

Eva Kjer Hansen (V):

»Finder statsministeren det acceptabelt, at medlemmer af en fagforening kommer til at betale til et politisk parti, selv om de har frabedt sig at bidrage til partistøtte?«

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Åh ja, det er jo gammelt stof, som vi jo med jævne mellemrum får op i Folketinget.

Og der er et godt gammelt ord i politik, der hedder: Lad være at kaste med alt for mange sten, hvis man selv bor i et glashus. Der gemmer sig jo et betydeligt gran af hykleri i spørgsmålet fra fru Eva Kjer Hansen.

Når det gælder diskussionen om partistøtte, synes jeg, det er meget, meget vigtigt, at vi i dag kan samles om og bekræfte over for hinanden, at vi faktisk har nogle rimelig gode regler på det her område. Velfungerende regler, som sikrer de grundlæggende principper, som vores lovgivning tilsiger.

Må jeg minde fru Eva Kjer Hansen om, at den lovgivning, vi har på området, og de regler, vi har, jo kom til verden ved et meget bredt samarbejde og med fuld opbakning også fra fru Eva Kjer Hansens parti.

Hvis vi skulle gå længere, så ville det jo betyde, at vi også, når danske forbrugere gik i supermarkeder, skulle kunne se på gode, danske